

שרכנית הלנה
עכשיו בניידוק

בירושלים ועוד אחד בחיפה. כל מישרד משבח עצמו במודעות. אחד מהם כתב: "היחיד שזכה בשני תארים — העסק הנבחר 1982 והקנייה הטובה ביותר 1982 — זו תוצאה של אמינות ומיקצור עיות".

גם מישרד אחר טען שהוא העסק הנבחר. וכתב: "מישרד המיסחר והתעשייה העניק לנו תעודת הערכה עבור שירות הוגן, יחס אישי ומסודר ומיספר רב של חתונות — העסק הנבחר ת"א 1981-1982". מישרד שלישי קבע: "כשאת בוחרת

בדרך כלל מוצלים מישרדי השידוכים את ההורים אשר באים למצוא בני-זוג לילדיהם

חתן, שאלי מי אביו. כשאת בוחרת בי מישרד-שידוכים, שאלי על הקבלה ועל החשבונות. אצלנו הקבלות הן בשקלים ולא בדולרים".

או: "גורם ציבורי קובע (לאחר בדיקה סודית ביותר) — מיספר מדהים של זוגות נישאו בשנים האחרונות באמצעותנו. וכן מיספר רב ביותר של מצטרפים חדשים".

נראה כי העצה הטובה ביותר ניתנת באחת המודעות בעיתון. האומרת: "כש בחחרים בני-זוג צריך לברר מי הוא. כש ניגשים למישרד-שידוכים צריך לוודא ש העסקים כשרים". ואכן, כדאי מאוד שלא לתלות יותר מדי תיקוות בתוצאה. כדי שלא להתאכזב.

איגרת אלון

אחרי כמה מגישות כאלה, ואחרי שי האשה טילפנה פעמים רבות למישרד, התייאשה וביקשה את כספה בחזרה. כמעט כל הגרשמים מגיעים לכך לבסוף. אולם אפילו בעל מישרד אחד, המכבד את עצמו, לא יחזיר כסף. הם מבטיחים שוב הרים וגבעות. מתנצלים ושולחים טוב כמה מועמדים בלתי-מתאימים. בי דר-כלל מתיאש הלכות, מבקש להפסיק את השירות ומוותר על כספו. רק כאלה העומדים על שלהם והמוכנים למריבה כמעט אלימה, יכולים לבוא למישרד בי שעות שבהן נמצאים בו לקוחות. לעורך שערורייה ולצאת עם הכסף.

ברוב המישרדים, היחס אל הלקוח הוא נעים ומחניף, כל עוד לא שילם את הכסף. אחרי התשלום משתנה היחס לבל-הכר. אלמנה כבת שיבעים החליטה למכור

היחס אל הלקוח ברוב המישרדים הוא נעים ומחניף, כל עוד לא שילם הלקוח כסף

את בית-המירקחת שלה. למצוא בעל ולבלות איתו את שארית-ימיה. היא באה לאחד המישרדים הגדולים ושטחה את בקשה לפני המראיינת. הגברת הבטיחה לה הרים וגבעות, וקיבלה מידה, כמיק דמה, סך של 90 אלף לירות. רק יצאה הקשישה מפתח הדלת, התחילה המראיינת צוחקת ומלגלגת על הלקוחה, שעמדה עדיין בחוץ ושמצעה הכל.

קלים במיוחד לניצול הם הורים הבאים למצוא בני-זוג לילדיהם, ללא ידיעתם. הם מספקים למישרד, בדרך-כלל, שמו של אדם מסוים, לרוב קרוב-מישפחה, כאליבי — כלומר, שהוא כאילו אשר מסר את מיספר הטלפון של הבן או הבת. אולם בדרך-כלל לא מוצאים המישרדי מועמדים לפי רצונם של ההורים. שכן, ההורים משאירים למישרד את תיאורו של בני-הזוג הרצוי להם, ולא של זה הרצוי לילדיהם. מכיון שהם חוששים כי הילדים יגלו שהם פנו למישרד-שידוך כיון, הם גם נוהרים מלשאלו יותר מדי שאלות, ואינם יכולים כלל לדעת אם אמנם נשלחו מועמדים על-ידי המישרד וכמה. הורים כאלה הם בין הראשונים להתיאש משרות-המישרד.

במידגם המיקרי התברר כי מרבית

אחרי תשלום גבוה במישרד-השידוכים הם מצפים להתגשמות חלומותיהם. אולם הי פגישות הראשונות דיין לצנן את ההתלהבות במהירות הבזק.

לעורר

שערורייה

למנה נאה בת 35, מרצה באוניברסיטה ואם לשלושה ילדים קטנים, פנתה למישרד וביקשה גבר בגובה מטר

בזוג-המידי תקבלו פינוי אישי מלאה ורדי והצוות המקצועי שלה ללא הגבלת זמן עד ליום הנישואין, 03-293598 04-674923

יושר, מסירות ורצון לעזור מהווים את סוד ההצלחה-ממנה נהנים מאות מנויי, ורד חמד" 03-293598, 04-674923

"ורד-חמד" היחיד שזוכה ב-2 תארים — "העסק הנבחר 1982". זו תוצאה של מסיירות, אמינות ומקצועיות של לאה ורדי הצוות שלה. ת"א שפריה ליון 17, 03-293598, חיפה פלזנר 27, 04-674923

מודעות-שידוכים רוב למשרדים

80 סנטימטרים, אקדמאי, בן 40, ללא ילדים.

הפקידה שחיפשה לפי שנת-הלידה, מצאה לה גבר בן ארבעים ובגובה הרצוי. היא לא שמה לב כי מיקצועו היה פועל בניין. גם בן-הזוג השני שנשלח אליה, לא היה מתאים הרבה יותר — הפעם היה נמוך בעשרה סנטימטרים, בערך, מהגבר רת.

ת עינה של יהודית אייזנמן, גנת בת 43 מנתניה, צדה הידועה שמישרד-השידוכים, "רעים" וזה בתואר, "העסק הנבחר לשנת 80/81", יהודית, גרושה ואם לבת, מיהרה לפנות למישרד מתוך תיקווה שאולי הוא ימצא לה את בני-הזוג המיוחל.

כשנרשמה במישרד היא הבהירה לפקידה שקיבלה אותה מהו המועמד המתאים בעיניה: עליו להיות עד גיל 47, גרוש או אלמן. יכולים להיות לו ילדים, אך עד גיל עשר בלבד. היא ביקשה שהוא יהיה משיכלי, ממוצא אירופי ורצוי מאוד שיהיה גם בעל אמצעים.

לדברי יהודית, הראתה לה הפקידה עשר כרטיסיות של מועמדים מתאימים, והבטיחה לה שיש לה באמתחתה מועמדים רציניים ביותר עבורה.

הגברת אייזנמן השאירה שתי תמונות, שילמה אלה 390 שקלים כדמי-רישום למשך שנה, והמישרד התחייב לשלוח אליה מועמד אחד בשבוע, במשך כל אותה השנה. כמו כן היא חתמה על הסכם, שבו היא הסכימה לתשלום של 350 דולר, אם היא תישא למועמד שהכירה דרך מישרד, "רעים".

אין שידוך, אין כסף

הסכום הנקוב בקבלה גם הוא 1390 שקלים. יהודית אייזנמן מתעקשת: היא לא קיבלה קבלה.

לטענת דויד גל, לא שיתפה הי לקוחה פעולה עם המישרד, אנחנו לא מחשב שיכול לפלוט מועמד המתאים במידותיו בדיוק לדרישותיה. לא נראה לנו מוגזם לקשר אותה עם אדם בן 55. פער הגילים לא נראה לנו גדול מדי, והמועמד נראה לנו מתאים לה ביותר.

היא, לפחות היתה יכולה לפגוש אותו, ואז להביע דיעה, ולא לחתוך כך על סמך שיחת-טלפון.

לדבריו, יהודית אייזנמן לא תקבל את כספה. בחוזה שעליו חתמה יש סעיף האומר במפורש: "הואיל והסכמתי שלא אבקש חלק אישיו מדי שירותי הי הכרות השנתיים ששילמתי, במקרה וי מאיזו סיבה שהיא לאחר מכן אבקש את, רעים' לחזול לתת לי שירותים אלה". יהודית, כך אמר, חתמה על החוזה אחרי שנתבקה לקרוא אותו בעיון.

דויד גל החתים את לקוחותיו על חוזה ששימש גם קבלה, כאשר בחוזה עצמו כתוב שבשום תנאי כמעט, לא יקבלו הלקוחות את כספם בחזרה. מנהל "רעים" ידע להגן על עצמו מפני יהודית אייזנמן, ועכשיו נותר לראות כיצד יצליח להגן על עצמו מפני המישרד. ספק אם מישרד-השידוכים, "רעים" יקבל תואר "העסק הנבחר" גם בשנה הבאה.

לטענתה, היא לא קיבלה קבלה על הסכום ששילמה, וכן לא קיבלה העתק מההסכם, שעליו חתמה.

כבר למחרת היום לא פסק הטלפון בדירתה של יהודית מלצלצל. מעברו השני של הקו היו גברים שביקשו להיפגש עימה. אולם, כששאלה אותם לגילם, למיקצועם ולמצבם המישיפחתי, הסתבר לה שאף לא אחד מהם הוא בן 47, גרוש ואב לשני ילדים קטנים.

יהודית אייזנמן לא נפגשה עם איש מהמועמדים, משום ש, "הסחורה לא נר" אתה לה", כדבריה.

אחרי שלושה ימים התקשרה יהודית למישרד, "רעים" בבקשה לבטל את הי יעסקה, ודרשה לקבל את כספה חזרה. היא טענה שלא ניצלה את שירותיה ושחודעה להם על כך מייד. לטענתה, צחקה לה הפקידה וטרקה את הטלפון בפניה.

ויתור

מראש

ת גובת דוד גל, בעל מישרד, "רעים", שהשיב לשאלות, "העולם הזה" לפני מעצרו: "אין שחר לטענותיה של הגברת אייזנמן". כדי לחזק את דבריו הוא אף הראה העתק מן החוזה, המהווה גם קבלה משום שהסכום 1390 שקלים נקוב בו. כמו כן הוא הראה חשבונית-מס, מיספר 0367 מתאריך 24 בפברואר '81.